

# verslag weekend Beekbergen. (28 maart 2009 en 29 maart 2009)

Na de schitterende jubileumtocht te Breskens keken we al uit naar de jubileumtocht te Beekbergen (Provincie Gelderland). Aangezien Beekbergen aan de rand van het "Nationaal Park de Hoge Veluwe" ligt op zo maar eventjes 244 km. van onze thuisbasis, besloten we eind vorig jaar er een clubweekend van te maken. Enkele weken voor de afreis hadden Bert, Serge en ikzelf eens samen gezeten om te bekijken hoe we de zaterdag onze dag zouden vullen.

Op vrijdag 27 maart 2009 vertrokken Katty en Ronny reeds met de mobilhome naar Beekbergen. Op zaterdagmorgen 28 maart 2009 vertrokken om 08u00 nogmaals acht leden, Christiane en Serge, Annick en Bert, Bea en Dirk, Greta en Guy. Na een rit van 231 km. kwamen we zoals gepland rond 10u30 in Kootwijk aan; een ouderwets gehucht midden de natuur met huisjes en hoeven in een typische bouwstijl met veel strooien daken. De afspraak was in één van de twee horecazaken, namelijk in "Hotel-Café-Restaurant 't Hilleetje". We werden er hartelijk welkom geheten door de patroon. Konden we eerst maar alleen een drankje krijgen, de patroon veranderde rap van mening en promootte zelfs zijn broodje van de maand : "Panini met Geitenkaas". We kregen werkelijk een delicioes broodje voorgeschoteld. Na dit overheerlijk culinair intermezzo was iedereen klaar om een stapje in de natuur te zetten. Onder leiding van Bert onze gids vertrokken we voor een wandeling langs en op het "Kootwijkerzand". Ik stelde de gids even voor die ons meteen een overzicht gaf van het gebied dat we zouden gaan bewandelen. We trokken al gauw de bossen in. Ondanks dat we in het begin af te rekenen hadden met een miezerig weertje werd af en toe halt gehouden om geboeid te luisteren naar de uitleg van onze gids. Op een bepaald moment sloegen we links af, de "Duinweg" op. Rechts van ons zagen we door de woeste natuur de duinen liggen. In samenspraak met de gids werd besloten wel ergens van de route af te wijken en ons te begeven midden in de duinen. En zo kwamen we dan op het "Kootwijkerzand"

Het "Kootwijkerzand" is het grootste actieve stuifzandgebied van Europa en tevens het grootste restant van de enorme stuifzandgebieden die anderhalve eeuw geleden waren te vinden op de Veluwe. Schattingen variëren van 14.000 tot 20.000 hectare. Mogelijk ontstond Kootwijk doordat tussen 900 en 1150 in het huidige stuifzandgebied een complete nederzetting onder zand werd bedekt. Tussen 1971 en 1979 legden archeologen daar de sporen bloot van negen boerderijen, van 17 tot 23 meter lang. Rond 850 woonden er zo'n honderd mensen, veel voor die tijd. Dat aantal daalde naarmate het zand oprukte. Wellicht vluchtten de laatste bewoners naar het huidige Kootwijk.

Na een ommetje op het "Kootwijkerzand" waarbij we heel wat uitleg kregen van onze gids en waarbij tientallen foto's werden gemaakt, kwamen we terug op de "Duinweg" om onze tocht te vervolgen. Enkele honderden meter verder sloeg onze gids plotseling een pad in dat ons opnieuw in de duinen bracht. Nu volgden we een paar kilometer een bewegwijzerd wandelpad dwars door de immense duinen. Het enige dat we buiten de natuur zagen, waren in de verte de zendmasten van "Radio Kootwijk". Na een natuurwandeling van ongeveer 12 km. kwamen we terug aan "Café 't Hilleetje" waar we een lekker biertje of wijntje dronken. Vervolgens gidste onze gids ons via secundaire wegen naar Beekbergen.

Onder een stralend zonnetje kwamen we rond 17u15 te Beekbergen aan. We overnachtten in het driesterrenhotel "De Smittenberg". Iedereen was nu vrij tot 19u00. Na ons wat te hebben opgefrist planden Christiane en Serge en Greta en ikzelf nog een verkenningstochtje te Beekbergen zelf. Om 18u00 trokken we op verkenning in bijzijn van onze vriendin uit Boskoop, Mevrouw Tini Minarzik, de secretaris van de "Sportbondvrienden Rotterdam". Tini had er speciaal ook een weekendtrip van gemaakt, enerzijds om ons nog eens te ontmoeten, anderzijds om op zondag eveneens de jubileumtocht te wandelen. Dat ze in hetzelfde hotel overnachtte maakte het voor haar alleen maar gezelliger. Op ons gemak wandelden we de voornaamste winkelstraat van Beekbergen af. Een gezellige gemeente met enkele mooie winkels en een aantal eethuisjes.

Om 19u00 was het dan zover. In het chique restaurant van het hotel stond een tafel voor elf personen gedekt. Met het aperitief toastten we op het succes van de schitterende dag die we achter de rug hadden en op de verbroedering. Iedereen was trouwens heel enthousiast dat met Tini aan tafel nogmaals het bewijs geleverd was dat de naam "verbroedering" in onze clubnaam wel degelijk werkt. Zowel het driegangmenü als de andere gerechten werden op een vakkundige manier gepresenteerd en geserveerd. Vergezeld van een toepasselijk wit wijntje was dit opnieuw een culinair hoogstaande avond. Omdat we de klok een uur moesten terugdraaien maakten we het echter niet te laat.

Op zondagmorgen was iedereen om 08u30 present voor het ontbijt. Het was een uitgebreid buffet. We namen dan ook onze tijd om van al het lekkers te eten. Na de bagage te hebben ingeladen vertrokken we met Tini als gids naar de startplaats. Ik was toch wel wat zenuwachtig omdat ik op de hoogte was gesteld dat ik op deze jubileumtocht zou kunnen kennis maken met een aantal leden van het bondsbestuur van de "Nederlandse Wandelsport Bond". Toen we de parking van het "Vakantiepark Het Lierderholt" opreden konden de vele parkeerwachters hun ogen niet geloven. Drie personenwagens en een mobilhome uit België. Iedereen was dan ook nieuwsgierig van waar we kwamen en naar het waarom dat we van zover kwamen wandelen. Ook bij de organiserende "Oostelijke Wandelsport Bond" waren ze op de hoogte van onze komst en stonden ze op de uitkijk. We waren dan ook nog maar binnen toen iemand van het bestuur ons welkom kwam heten. Fantastisch hoe we daar werden ontvangen.

Christiane en Serge, Bert en Dirk, Greta en ikzelf wandelden de 21 km.; Annick en Bea wandelden de 15 km.; Katty en Ronny wandelden te samen met Tini de 11 km.. We kregen een uitgebreide parkoersbeschrijving mee, maar de bewegwijzering was zo fenomenaal dat we die niet eens nodig hadden. Alleen voor wat toeristische informatie keken we even naar dit blad.

Zoals eerder reeds geschreven vertrok deze jubileumtocht vanuit het "Vakantiepark Het Lierderholt". Een heel groot park met vakantiehuisjes en plaats voor caravans en mobilhomes. Het park is omgeven door prachtige bossen. Via een aaneenschakeling van bospaden kwamen we in het landgoed "Varenna" terecht in eigendom bij het Staatsbosbeheer. De naam "Varenna" is vermoedelijk gebaseerd op een Frans woord dat jachtgebied betekent. Aan de rand van dit gebied hadden we na 4,8 km. rust.

Na deze rustpost waar we op het einde nogmaals zouden komen passeerden we voorbij het oorlogsmonument "Woeste Hoeve". Dit monument werd opgericht ter herinnering aan de gefusilleerden naar aanleiding van een aanslag op een hoge Duitse officier. De opzet van het Verzet was destijds echter een wagen met proviand te overvallen. Aan de overzijde van de weg zagen we het "Restaurant Woeste Hoeve" waar ooit keizer Napoleon Bonaparte de lunch heeft genuttigd. Iets verder wandelden we over de autosnelweg om direct een drassig bospad in te slaan. We bevonden ons nu in het gebied "Ramenberg". Via dit gebied gingen we naar het buurtschap "Groenendaal" waar we na 9,4 km. opnieuw een rustpost hadden.

We bevonden ons nu op enkele stappen van het "Deelerwoud", een schitterend gebied waar we onder een stralend zonnetje ogen te kort hadden om zoveel natuurschoon te kunnen aanschouwen. Toen een bospad eventjes licht opwaarts ging hadden we plots zicht op een uitgestrekt heidegebied. We konden niet anders dan even halt houden en te genieten van dit prachtig uitzicht. We wandelden nu langs de volledige lengte van dit heidegebied. Dit heidegebied wordt bewoond door Schotse Hooglanders, damherten, edelherten en reeën. Stilaan verlieten we nu het landgoed "Deelerwoud" waarbij we nog een prachtige boerderij, de "Lebrets hoeve" genoemd, voorbij wandelden. Zo kwamen we opnieuw op de rustpost aan de rand van het landgoed "Varenna", we hadden nu 16,5 km. op de teller staan.

De laatste kilometers werden nog een zware dobber; door omgevallen bomen was het hoofdpad onderbroken en had de parkoersbouwer zich een weg gezocht doorheen het bos. Werkelijk schitterend hoe ook dit stukje parkoer bewegwijzerd werd. Het einde van de tocht liet ons nog uitvoerig kennis maken met het "Vakantiepark Het Lierderholt" zelf. Na er een flink tempo op na te hebben gehouden kwamen we enthousiast binnen waar ook Tini nog present was.

Enkele ogenblikken later werd ik aangesproken door een bestuurslid van de “Nederlandse Wandelsport Bond”. Het werd een hartelijke kennismaking die aan de bar beklonken werd met het drinken van een “oude jenever”. In de loop van de namiddag maakte ik nog kennis met andere bondsbestuurders. Bij het drinken van nog een paar oude jenevers werd uitvoerig van gedachten gewisseld over de wandelsport in Nederland en België. Toen ik ook nog werd voorgesteld aan de secretaris van de N.W.B., Mevrouw Foka D. van Baak – van der Wal, was dit alweer een schitterend moment in mijn lange voorzitterschap en in de vele jaren dat ik me inzet voor de verbroedering met onze Nederlandse wandelvrienden. Mijn euforie steeg ten top toen ik even later onze vriendin uit Haaksbergen, Mevrouw Anny Hilderink met een warme omhelzing mocht begroeten.

Bij het uitwisselen van naamkaartjes werd stilaan afscheid genomen van de bestuursleden van de “Nederlandse Wandelsport Bond” met de belofte de contacten te onderhouden en zoveel als mogelijk wandelinformatie met elkaar uit te wisselen. Ik ging nog even alle medewerkers van de “Oostelijke Wandelsport Bond” een hand geven en hen bedanken voor de schitterende ontvangst en wandeling. Het was een gebaar dat door iedereen geapprecieerd werd. Intussen had ik ook afscheid genomen van de meegereisde leden en van Tini. Met nog een reis van 244 km. voor de boeg vertrokken we uit het zonnige Beekbergen huiswaarts.

Uw verslaggever,

GUY DE JAEGER,

Voorzitter Belgisch-Nederlandse Wandelverbroedering.